

РЕШЕНИЕ

№ 31681

гр. София, 29.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Златка Илиева

ЧЛЕНОВЕ: Елица Райковска

Ваня Стоянова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4482** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Административен съд – София-град /АССГ/ е сезиран с касационна жалба /КЖ/ от А. Г. Б., чрез адв. В. Т. срещу Решение от 10.01.2025 г. по а.н.д. № 10353/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/ 107-ми състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 11-01-1376 от 17.06.2024 г., издадено от Г. И. Й. – директор на АДФИ. С НП на А. Г. Б. е наложена глоба в размер на 10 000 лв. на основание чл. 247, ал. 1 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/ във връзка с чл. 261, ал. 2 от ЗОП и Заповед № ЗМФ-494/25.04.2024 г. на министъра на финансите, при условията на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН. Глобата е наложена за това, че с поставените в обществената поръчка изисквания е ограничено участието на стопански субекти и изискванията не са били съобразени с предмета на обществената поръчка, като така е нарушил чл. 2, ал. 2 във вр. с чл. 49, ал. 1 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/. В КЖ се твърдят касационни основания по чл. 348 от НПК. Касаторът моли решението да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени НП. Алтернативно моли размерът на наложеното административно наказание да бъде намален, както и за присъждане на сторените в настоящото производство разноски.

Ответникът по КЖ, директорът на АДФИ, чрез процесуалния си представител юрк. М. моли решението на въззивната инстанция да бъде потвърдено, както и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение по делото. Прави възражение за прекомерност на

претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на КЖ.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Изложените доводи в КЖ представляват касационни основания по чл. 348 от НПК, приложим по препращане от чл. 63в от ЗАНН. От формална страна са изпълнени всички нормативни предпоставки.

Разгледана по същество КЖ е неоснователна.

СРС правилно е установил фактическата обстановка, поради което настоящият състав няма да я преповтаря.

НП следва да отговаря на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В АУАН, а впоследствие и в НП е посочено, че изпълнителният директор на УМБАЛСМ Пирогов за периода 02.05.2017 г. – 21.07.2021 г., А. Б., е публичен възложител на обществената поръчка по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП, като СРС приема, че по тази разпоредба изпълнителният директор на УМБАЛСМ се явява субект на нарушението. Чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП гласи, че публични възложители са представляващите публичноправните организации. Публичноправна организация е легално дефинирано понятие в § 2, т. 43 от ДР на ЗОП. Според тази дефиниция, видно от справка в Търговския регистър, УМБАЛСМ като еднолично акционерно дружество с едноличен собственик на капитала Министерство на здравеопазването не е публичноправна организация. Съответно изпълнителният директор не може да е публичен възложител по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 14 от ЗОП. Той е възложител по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 16 от ЗОП /така Решение № 7616 от 12.12.2022 г. по адм. д. № 8842/2022 г. на Административен съд - София-град/. Това нарушение обаче не е съществено процесуално нарушение, което да налага отмяна на НП, тъй като не води до ограничаване на възможността на санкционираното лице да упражни процесуалните си права, нито е пречка административнонаказващият орган /АНО/ да формира правилно изводите си на база фактите и приложимия закон. С оглед на това, от правна страна съдът счита, че НП е формално законосъобразно. В същия смисъл е и решението на настоящия състав от 02.11.2023 г. по адм.д. № 6311/2023 г.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗОП съгласно съдебната практика намира самостоятелно приложение /така Решение № 644 от 19.01.2023 г. по адм. д. № 7180/2022 г., VII отд. на ВАС; Решение № 3083 от 09.05.2022 г. по адм. д. № 2027/2022 г. на Административен съд - София-град; Решение № 615 от 04.02.2022 г. по адм. д. № 9554/2021 г. на Административен съд - София-град и др./, и неспазването на забраната на чл. 2, ал. 2 ЗОП съставлява нарушение само по себе си. Нормата установява конкретно правило за поведение, като въвежда обща забрана за възложителите при възлагането на обществени поръчки да ограничават конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка, като така гарантира спазването на принципите по чл. 2, ал. 1 от ЗОП.

В случая в НП е налице и привръзка с чл. 49, ал. 1 от ЗОП, съгл. който техническите спецификации следва да осигуряват равен достъп на кандидатите или участниците до процедурата за възлагане на обществената поръчка и да не създават необосновани пречки пред възлагането на обществената поръчка в условията на конкуренция.

В качеството на възложител на обществена поръчка с Решение № РД-44-3074/11.05.2021 г. А. Б. е открил процедура за възлагане на обществена поръчка за „Доставка, монтаж и въвеждане в

експлоатация на медицинско оборудване за операционен блок, заедно с извършване на необходимите допълнителни дейности на помещенията, в които ще бъде разположено оборудването за нуждите на УМБАЛСМ Н. И. ПИРОГОВ ЕАД“. При откриване на процедурата е било поставено изискване за подбор участниците да притежават разрешително/удостоверение за търговия на едро с медицински изделия или еквивалентен документ, произтичащ от чуждестранен орган при условие за приложимост на разрешителното на територията на Република България. Видно от приложеното с административната преписка Решение № РД-26-1551/23.06.2021 г. за обявяване на класирането в процедурата е участвал само един кандидат-Сиконикс Г. ЕООД, който е класиран на първо място с ценово предложение от 3 966 863,20 лв. без ДДС или 4 760 235,84 лв. с ДДС.

В раздел „Техническа спецификация“ от документацията е видно, че има технически спецификации за медицинско оборудване и за строително-монтажни работи /СМР/. При преглед на представената с административната преписка документация по отношение на техническите спецификации за медицинско оборудване е видно, че освен медицински изделия по дефиницията на § 1, т. 21 от ДР на Закона за медицинските изделия, с който закон се установява изрично притежанието на разрешително, за да се търгува с такъв тип изделия, в обществената поръчка е включено и обикновено обзавеждане, което не изисква притежанието на разрешение за търговия с медицински изделия на едро. По-конкретно става въпрос за позиции от 85 до 110 от общо 110 в техническите спецификации на медицинското оборудване за операционен блок, които включват работни бюра, столове, кухненски боксове, пейки за съблекалня, гардероб за персонал, стенни закачалки, шкафови за съхранение на документи, гардероби, маси и дивани. Необоснованото обединяване на различни по вид стоки в една обща позиция по поръчката, както и за услуги под формата на СМР, за които е поставено изискване за наличието на разрешение за търговия на едро с медицински изделия без това да е необходимо за всички стоки, е ограничило достъпа на повече икономически субекти до участие в обществената поръчка, като така е ограничена конкуренцията и е изпълнен съставът на чл. 2, ал. 2 вр. чл. 49, ал. 1 от ЗОП, до което заключение правилно е стигнала и въззивната инстанция.

В допълнение, поставянето на подобно ограничително условие следва да бъде аргументирано от обоснована нужда. Възраженията на касационния жалбоподател, че артикулите, които не са медицински изделия, били незначителен брой и поради разположението си в операционен блок щели да бъдат третирани по-често и с по-агресивни препарати от обикновено домакинство, не намират подкрепа в представените доказателства. Немедицинските изделия представляват 35 позиции от общо 110, което е приблизително 1/3 само от техническите спецификации за медицинско оборудване, без да се броят СМР, които е следвало да бъдат обособени в отделна позиция. За спорните артикули не са заложили и никакви особени спецификации, като примерно шкафчетата и гардеробите да са от метал, за да се дезинфекцират по-лесно и амортизират по-трудно, столовете да са с годна за дезинфекция повърхност или кухненските плотове да са метални.

Възражението, че доставка на всички стоки и услуги от един участник щяло да осигури еднаква визия и обзавеждане, изцяло съобразени с нуждите на клиниката, е несъстоятелно. Същите цели могат да бъдат постигнати и при разделяне на позициите и доставка от различни изпълнители, поради факта, че единият изпълнител ще доставя немедицинските изделия, при което ще е осигурена еднотипност за цялата клиника на тези стоки, а друг изпълнител - медицинските изделия, при които също ще има еднотипност, като нищо не налага едното оборудване да е съобразено с другото, още по-малко с изпълнителя на СМР, който може да бъде трети участник, който да осигури еднаква визия във всяко помещение на клиниката.

Настоящият състав не счита, че процесното нарушение може да бъде квалифицирано като маловажен случай според чл. 28 от ЗАНН. Според § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН маловажен случай е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. С процесното нарушение се засягат обществените отношения по правилното и отговорно разходване на публични средства. Публичният финансов ресурс е обществена ценност от особено голямо значение. От материалите по преписката е видно, че обществената поръчка е на обща стойност по договор 3 966 863,20 лв. без ДДС, което представлява публичен паричен ресурс в особено голям размер. С нарушението е ограничена конкуренцията при участието на икономическите оператори в обществената поръчка. Конкуренцията е защитена от ЗОП с оглед на това, че с по-голяма конкуренция се постигат по-изгодни за възложителя оферти, съответно ще бъдат разходвани по-малко публични средства. Не са налице смекчаващи обстоятелства, нито за конкретния случай може да бъде прието, че е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновени случаи на нарушение или неизпълнение на задължение от същия вид.

В КЖ са изложени възражения срещу констатациите в решението на СРС, че нарушението било извършено умишлено. Според чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. В случая се спори относно вината. Съгласно чл. 11 от Наказателния кодекс /НК/ деянието е извършено виновно, когато е умишлено или по непредпазливост. В конкретния случай няма доказателства за умишъл, но субективно проявена е била другата допустима от чл. 7 ЗАНН форма на вина – непредпазливостта (под формата на небрежност), при която деецът е бил длъжен и е могъл да съобрази поведението си с дължимите правни предписания. Разпоредбата на чл. 7, ал. 2 от ЗАНН предвижда, че непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи. Подобна разпоредба не е предвидена за процесното нарушение. Други изключения, като тези по чл. 8 до чл. 10 от ЗАНН не са налице.

Съгласно разпоредбата на чл. 247, ал. 1 от ЗОП в редакцията му към момента на издаване на НП законодателят е предвидил глоба в размер на 2% от извършения разход, но не повече от 10 000 лв. Наложена глоба е определена въз основа на това правило, установено в санкционната норма и е съобразена с вида и тежестта на нарушението, като АНО е приложил и чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, като размерът ѝ не може да бъде намаляван.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, които да обуславят различна преценка на събраните по делото доказателства и доказателствени средства.

По изложените съображения настоящият състав приема, че с НП законосъобразно е ангажирана отговорността на А. Г. Б., а решението на СРС намира за валидно, допустимо и правилно, като то следва да бъде потвърдено.

Ответникът по касация претендира разноски, поради което и на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ касаторът следва да заплати на АДФИ сумата от 80 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН Административен съд - София град, XVI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.01.2025 г. на Софийски районен съд, 107-ми състав, постановено по а.н.д. № 10353 от 2024 г.

ОСЪЖДА А. Г. Б., ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенцията за държавна финансова инспекция разноси в размер на 80 лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.